

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7017200090
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Mihalčinová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7017200090.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Mihalčinovej a sudcov JUDr. Milana Končeka a JUDr. Evy Baranovej v právnej veci žalobcu: TETRA INSOLVENCY, k.s., Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 372 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária VASIL', ŠIMONOVIČ & partners, s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 240 482 - JUDr. Martin Vasiľ, advokát, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 104326052/2016 zo dňa 18. novembra 2016, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobcovi n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca včas podanou žalobou žiadal preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. 104326052/2016 z 18.11.2016, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 104125155/2009 z 18.10.2016, ktorým bol podľa § 156 ods. 1 písm. a) zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyrubený úrok z omeškania v sume 93.768,60 Eur za nezaplatenie rozdielu dane z pridanej hodnoty vyrubenej platobným výmerom č. 698/230/137/11/Poto z 03.01.2011 za zdaňovacie obdobie júl 2008 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške daňovému subjektu TETRA INSOLVENCY, k.s., Kuzmányho 29, Košice (žalobcovi) správca v konkurznom konaní úpadcu Metal Servis Centrum, spoločnosť s ručením obmedzeným v likvidácii, Kukučínova 14, Košice.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol toto:

„Uznesením Okresného súdu Košice 1 č. j. 31 K/36/2015 zo dňa 25.11.2015 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Metal Servis Centrum, spoločnosť s ručením obmedzeným v likvidácii, Kukučínova 14, Košice. Za správca bola ustanovená spoločnosť TETRA INSOLVENCY, k.s., Kuzmányho 29, Košice.

3. Zo spisového materiálu vyplýva, že daňový subjekt v podanom riadnom daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2008 si uplatnil nadmerný odpočet v sume 937. 827,00 Sk (31.130,15 eura). Správca dane na základe určenia dane podľa pomôcok určil platiteľovi dane z pridanej hodnoty platobným výmerom Daňového úradu Košice IV č. 698/230/137/11/Poto zo dňa 03.01.2011 rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2008 v sume 156.281,18 eura, ktorý bol povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti platobného výmeru (právoplatný dňa 26.01.2011). t. j. do 10.02.2011.

4. Správca dane vyrubil daňovému subjektu rozhodnutím č. 103242539/2016 z 31.05.2016 a č. 103242236/2016 z 31.05.2016 úroky z omeškania zo súm, ktoré tvorili iba časť z nezaplateného rozdielu dane. Na základe odvolania voči predmetným rozhodnutiam Finančné riaditeľstvo SR rozhodnutia správca dane zrušilo a vec vrátilo na ďalšie konanie a rozhodnutie. V ďalšom konaní správca dane vyrubil úrok z omeškania jedným rozhodnutím (z celkovej sumy nezaplateného rozdielu dane) č. 104125155/2016 z 18.10.2016 v sume 93.768,60 eura. Dôvodom vyrubenia úroku z omeškania bola skutočnosť, že daňový subjekt neuhradil v lehote splatnosti správcovi dane určený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2008 v sume 156.281,18 eura. Výpočet úroku uviedol v tabuľke odôvodnenia rozhodnutia za štyri roky omeškania s platbou.

5. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu vzniku daňového nedoplatku, t. j. ku dňu 11.02.2011. predstavovala 1,00 %. Vzhľadom k tomu, že štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahol 15 %, bola pri výpočte úroku z omeškania použitá ročná úroková sadzba 15 %.

6. Nesplnenie povinnosti daňového subjektu včas alebo v správnej výške platiť peňažné záväzky vo vzťahu k správcovi dane je sankcionované úrokom z omeškania, ktorý je upravený v ustanoveniach § 156 Daňového poriadku.

7. Podľa ustanovenia § 156 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku, správca dane vyrubí úrok z omeškania podľa odseku 2, ak daňový subjekt nezaplatí alebo neodvedie v ustanovenej lehote alebo v ustanovenej výške alebo v lehote alebo výške určenej v rozhodnutí správcu dane daň alebo rozdiel dane.

8. Podľa § 156 ods. 2 Daňového poriadku, správca dane vyrubí úrok z omeškania z dlžnej sumy podľa § 156 ods. 1. Pri výpočte úroku sa použije štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej v deň vzniku daňového nedoplatku alebo v deň nasledujúci po dni, v ktorom mal byť preddavok na daň zaplatený alebo odvedený, alebo splátka dane zaplatená. Správca dane vyrubí úrok z omeškania za každý deň omeškania s platbou, začínajúc dňom nasledujúcim po dni jej splatnosti až do dňa platby vrátane, alebo do dňa použitia daňového preplatku, alebo vykonania kompenzácie podľa § 55 Daňového poriadku, alebo do dňa začatia reštrukturalizačného konania; pri podaní dodatočného daňového priznania správca dane vyrubí úrok z omeškania z dlžnej sumy do dňa podania dodatočného daňového priznania. Úrok z omeškania z nezaplatenej dlžnej sumy môže správca dane vyrubiť aj pribežne. Úrok z omeškania sa počíta najdlhšie za štyri roky omeškania s platbou.

9. Podľa § 156 ods. 8 písm. a) Daňového poriadku, úrok z omeškania nemožno vyrubiť, ak uplynulo päť rokov od konca roka, v ktorom daňový subjekt bol povinný zaplatiť daň, rozdiel dane, preddavok na daň, splátku dane alebo sumu na zabezpečenie dane.

10. Podľa § 165 ods. 2 Daňového poriadku, znenie za bodkočiarkou, sa sankcia uloží podľa zákona SNR č. 511/1992 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2011, ak skutočnosť rozhodujúca pre uloženie sankcie nastala do 31. decembra 2011 a ak je to pre daňový subjekt priaznivejšie.

11. Podľa ustanovenia § 159 Daňového poriadku v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu pri správe daní za daňový subjekt koná správca v konkurznom konaní. V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu sa na správcu v konkurznom konaní vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitných predpisov, ktoré upravujú práva a povinnosti daňového subjektu. Daňové priznania, daňové doklady a iné písomnosti, ktoré majú význam pre určenie práv a povinností daňového subjektu alebo iných osôb podľa tohto zákona, alebo osobitných predpisov, vyhotovené správcovi v konkurznom konaní namiesto daňového subjektu sa považujú za doklady vystavené daňovým subjektom.

12. Z vyššie citovaného § 159 Daňového poriadku vyplýva zámena v osobe účastníka daňového konania ku dňu vyhlásenia konkurzu.

13. Podľa § 158 ods. 1 Daňového poriadku, sa daňový nedoplatok na účely konkurzu a reštrukturalizácie považuje za daňovú pohľadávku. Za daňovú pohľadávku sa považuje aj daňová pohľadávka, ktorá nebola priznaná daňovým subjektom alebo vyrubená správcovi dane.

14. Pri správe daní sa podľa § 3 ods. 1 Daňového poriadku postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

15. Podľa § 64 ods. 1 Daňového poriadku, na účely správy daní sa za nulitné rozhodnutie považuje rozhodnutie vydané podľa Daňového poriadku uvedené v § 64 ods. 2 Daňového poriadku. Takéto rozhodnutie nemá právne účinky a hľadá sa naň, akoby nebolo vydané.

16. Podľa § 64 ods. 2 Daňového poriadku, pri správe daní je nulitným rozhodnutím rozhodnutie, ktoré vydal orgán na to vecne nepríslušný, bolo vydané omylom inej osobe, alebo nadväzuje na nulitné rozhodnutie.

17. Zo spisového materiálu vyplýva, že platobným výmerom č. 698/230/137/11/Poto z 03.01.2011 určený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2008 v sume 156.281,18 eura, nebol daňovým subjektom uhradený v ustanovenej výške a v ustanovenej lehote, čo nepopiera ani daňový subjekt v podanom odvolaní, a preto vyrubenie úroku z omeškania bolo oprávnené a v súlade s príslušnými ustanoveniami Daňového poriadku.

18. Ukladanie sankcií je daňovým konaním a je upravené v § 154 až § 157 Daňového poriadku, pričom podľa § 158 ods. 5 Daňového poriadku po vyhlásení konkurzu správca dane postupuje podľa osobitného predpisu - podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov.

19. Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. sa daňové konanie neprerušuje, preto bolo povinnosťou správcu dane za nezaplatenie určeného rozdielu dane z pridanej hodnoty zdaňovacie obdobie júl 2008 vyrubiť úrok z omeškania.

20. Úrok z omeškania bol vyrubený v čase od vyhlásenia konkurzu, kedy v zmysle § 159 Daňového poriadku pri správe daní za daňový subjekt koná správca konkurznej podstaty. Z toho dôvodu bol postup správcu dane pri vyrubení úroku z omeškania za nezaplatenie rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2008 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške v súlade s príslušnými ustanoveniami Daňového poriadku, ako aj s príslušnými ustanoveniami zákona č. 7/2005 Z. z..

21. Žalobca včas podanou žalobou navrhol na nariadenom pojednávaní zrušiť rozhodnutie žalovaného č. 104326052/2016 z 18.11.2016, priznať mu náhradu trov konania titulom právneho zastúpenia a zároveň v zmysle § 185 písm. a) SSP navrhol priznať v správnej žalobe odkladný účinok.

22. Žalobca v podanej žalobe predovšetkým namieta, že v predmetnej veci nie je účastníkom daňového konania, resp. daňovým subjektom v zmysle Daňového poriadku, ani zdaniteľnou osobou podľa § 3 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“) a preto nie je možné v tejto daňovej veci mu ukladať rozhodnutím žiadne povinnosti.

23. Uviedol, že daňové konanie sa síce neprerušuje, avšak ním napadnuté rozhodnutie má charakter rozhodnutia vydaného v osobitných sankčných konaniach, nie v štandardnom daňovom konaní, ktoré by mali smerovať voči daňovému subjektu, t. j. v danom prípade voči úpadcovi a nie voči nemu, ako správcovi úpadcu. Mimozmluvné sankcie postihujú majetok úpadcu, ak nárok na ne vznikol, boli uložené alebo prirástli po vyhlásení konkurzu podľa § 100 ods. 2 písm. c) zákona o konkurze a reštrukturalizácii, sú z uspokojovania v konkurze vylúčené.

24. Rozhodnutie správcu dane podľa jeho názoru má také závažné vady, v dôsledku ktorých by nemalo mať žiaden právny účinok, nakoľko sa jedná o ničotný právny akt, resp. paakt, keďže bol vydaný inej osobe ako účastníkovi konania, a preto takéto rozhodnutie nemôže byť schopné vyvolať právne účinky. Na toto svoje tvrdenie poukázal na rozsudok Nejvyššího správneho soudu sp. zn. 6A/76/2001 z 22.07.2005, ktorý sa týka ničotnosti správneho aktu.

25. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť s tým, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania.

26. Uviedol, že žalobné dôvody sú totožné s námietkami, ktoré boli obsiahnuté v odvolaní proti rozhodnutiu správcu, z ktorého dôvodu v podstate poukazuje na to, čo je uvedené aj v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia a má za to, že tieto námietky nie sú opodstatnené.

27. Žiadosti žalobcu o priznanie odkladného účinku správnej žaloby navrhol nevyhovieť, pretože táto žiadosť nie je podaná v zmysle § 185 písm. a) Správneho súdneho poriadku.

28. Krajský súd v konaní podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/215 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, oboznámil sa s obsahom podanej žaloby, písomným vyjadrením žalovaného, pripojeným administratívnym spisom žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

29. Krajský súd uznesením č. k. 6S/13/2017-37 zo 07.09.2017 návrh žalobcu na odkladný účinok správnej žaloby zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20.09.2017.

30. V danej veci je treba posúdiť, či daňové orgány postupovali v súlade so zákonom, keď vyrubili úrok z omeškania správcovi konkurznej podstaty v čase po vyhlásení konkurzu na úpadcu.

31. V obdobnej veci medzi tými istými účastníkmi ohľadne vyrubenia úroku z omeškania správcovi konkurznej podstaty v čase po vyhlásení konkurzu na úpadcu rozhodol krajský súd rozsudkom sp. zn. 7S/13/2017 z 31.01.2018. Preto v súlade s ustanovením § 140 SSP krajský súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/13/2017 z 31.01.2018:

32. „Podľa § 156 ods. 1 písm. a/ Daňového poriadku, úrok z omeškania správcu dane vyrubí podľa odseku 2, ak daňový subjekt nezaplatí alebo neodvedie v ustanovenej lehote alebo v ustanovenej výške alebo v lehote alebo vo výške určenej v rozhodnutí správcu dane daň alebo rozdiel dane.

33. Podľa § 156 ods. 2 Daňového poriadku, správcu dane vyrubí úrok z omeškania z dlžnej sumy podľa odseku 1. Pri výpočte úroku sa použije štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej v deň vzniku daňového nedoplatku alebo v deň nasledujúci po dni, v ktorom mal byť preddavok na daň zaplatený alebo odvedený, alebo splátka dane zaplatená. Pri vyrubení úroku z omeškania podľa odseku 9 sa použije základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná v deň doručenia úplnej žiadosti členského štátu o vymáhanie pohľadávky. Ak štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahne 15 %, pri výpočte úroku z omeškania sa použije ročná úroková sadzba 15 %. Správcu dane vyrubí úrok z omeškania za každý deň omeškania s platbou, začínajúc dňom nasledujúcim po dni jej splatnosti až do dňa platby vrátane alebo do dňa použitia daňového preplatku alebo vykonania kompenzácie podľa § 55; pri podaní dodatočného daňového priznania správcu dane vyrubí úrok z omeškania z dlžnej sumy do dňa podania dodatočného daňového priznania. Úrok z omeškania z nezaplatennej dlžnej sumy môže správcu dane vyrubiť aj priebežne. Úrok z omeškania sa počíta najdlhšie za štyri roky omeškania s platbou.

34. Podľa § 158 ods. 5 Daňového poriadku, po vyhlásení konkurzu alebo po povolení reštrukturalizácie správcu dane postupuje podľa osobitného predpisu (toto ustanovenie odkazuje v poznámke pod čiarou na zákon o konkurze a reštrukturalizácii)

35. Podľa § 159 Daňového poriadku, v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu pri správe daní za daňový subjekt koná správcu v konkurznom konaní. V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu sa na správcu v konkurznom konaní vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitných predpisov, ktoré upravujú práva a povinnosti daňového subjektu. Daňové priznania, daňové doklady a iné písomnosti, ktoré majú význam pre určenie práv a povinností daňového subjektu alebo iných osôb podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, vyhotovené správcom v konkurznom konaní namiesto daňového subjektu sa považujú za doklady vyhotovené daňovým subjektom.

36. Podľa § 47 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, vyhlásením konkurzu sa neprerušuje daňové konanie, colné konanie, konanie o výživnom pre maloleté deti, ani trestné konanie, pričom v trestnom konaní nemožno rozhodnúť o náhrade škody; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 48. V týchto konaniach však lehota pre správcu na podanie opravného prostriedku neuplynie skôr ako 30 dní od konania prevej schôdze veriteľov.

37. Podľa § 47 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom, alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

38. Ustanovenie § 158 ods. 5 Daňového poriadku nie je možné vykladať tak, že Daňový poriadok prestáva pre daňový subjekt v konkurze platiť. Daňový poriadok sa uplatňuje, ale v spojení s ustanoveniami zákona o konkurze a reštrukturalizácii vzťahujúcimi sa na daňové konanie. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii, na ktorého aplikáciu v čase po vyhlásení konkurzu na daňový subjekt odkazuje ustanovenie § 158 ods. 5 Daňového poriadku, nevyklučuje aplikáciu Daňového poriadku, obsahuje len niektoré kogentné ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na postup v daňovom konaní v čase prebiehajúceho konkurzu.

39. V ustanovení § 159 Daňového poriadku sa uvádza, že počas konkurzu pri správe daní za daňový subjekt koná správca v konkurznom konaní a v tom čase sa naňho vzťahujú ustanovenia Daňového poriadku a osobitných predpisov, ktoré upravujú práva a povinnosti daňového subjektu. Z tohto ustanovenia jasne vyplýva, že aj v čase, keď je daňový subjekt v konkurze, platí preňho Daňový poriadok. Daňový poriadok sa uplatňuje aj v čase trvania konkurzného konania, avšak v daňovom konaní už v mene daňového subjektu koná správca v konkurznom konaní.

40. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii vo vzťahu k daňovému konaniu obsahuje úpravu, že začaté daňové konania sa neprerušujú (§ 47 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii) a rovnako možno po vyhlásení konkurzu začať i nové daňové konania, a to z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca (§ 47 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii).

41. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii vyslovene pripúšťa možnosť po vyhlásení konkurzu začať daňové konanie voči správcovi konkurznej podstaty, pričom v tejto súvislosti nevyklučuje aplikáciu žiadnych ustanovení Daňového poriadku. Z § 156 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku jednoznačne vyplýva, že správca dane je povinný vyrubiť daňovému subjektu, ktorý nezaplatí v ustanovenej lehote daň, úrok z omeškania.

42. Námietka, že daňové pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, sú vylúčené z uspokojenia pohľadávok, nemá súvis s rozhodnutím žalovaného, ktorý si splnil zákonnú povinnosť a vyrubil úrok z omeškania, tak ako mu to ukladal Daňový poriadok. Zaoberať sa otázkou, či daňové pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, sú alebo nie sú vylúčené z uspokojenia pohľadávok, neprináleží ani daňovým orgánom v priebehu daňového konania ani správny súd pri prieskume rozhodnutia vydaného v daňovom konaní. Vo vyššie uvedenom smere správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/19/2014 zo dňa 17.02.2016.

43. Pokiaľ právny zástupca žalobcu na pojednávaní správneho súdu dňa 17.01.2018 poukázal na vyjadrenie žalovaného zo dňa 24.04.2017, kde v článku 3 posledný odsek žalovaný uviedol, že žalobou napadnutým rozhodnutím potvrdil žalovaný rozhodnutie správcu dane, ktorý v rámci daňového konania uložil sankciu (úrok z omeškania) daňovému subjektu (úpadcovi) a svoje rozhodnutie doručil správcovi v konkurznom konaní konajúcemu za daňový subjekt (úpadcu), k tomu je potrebné uviesť, že uvedené chybné vyjadrenie žalovaného nemalo vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, pretože vo výroku napadnutého rozhodnutia je správne uvedený žalobca TETRA INSOLVENCY, k.s., správca v konkurznom konaní úpadcu Metal Servis Centrum, spoločnosť s ručením obmedzeným v likvidácii, ktorému bol vyrubený úrok z omeškania, na ktorého prešli v súlade s ustanovením § 159 Daňového poriadku práva a povinnosti daňového subjektu (úpadcu) v čase od vyhlásenia konkurzu.

44. Správny súd je toho názoru, že správca dane postupoval v súlade so zákonom, keď žalobcovi v zmysle § 156 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku vyrubil úrok z omeškania, ktorý je sankciou za nezaplatenie dane v stanovenej lehote a výške určenej v rozhodnutí.“

45. Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného v rozsahu podanej žaloby dospel k záveru, že námietky žalobcu nie sú dôvodné, a preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

46. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP a žalobcoví, ktorý v konaní nebol úspešný nepriznal právo na náhradu trov konania.

47. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Krajskom súde v Košiciach v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania.

Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.